

4ον. Νευρικό σύστημα δὲν ὑπάρχει, ὥστε οὔτε ἡμικρανίαν ἔχει ποτέ, οὔτε τὰ νευρικά της τὴν πιάνουν.

Φυσιολογία.

1ον. Φωνητικὰ ὄργανα :

Τὰ ὄργανα ταῦτα ἐδράζουσιν ἐντὸς τοῦ θώρακος· ὀνομάζονται δὲ συλλήθην: Φωνογράφος τοῦ "Ἐδισον" ἢ ὀπὴ τῶν ὀργάνων εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν δύο ὠμοπλατῶν· συνάμα δὲ χρησιμεύει καὶ ὡς οὖς· ὥστε ἡ φράσις: «κουφὰ μου ἐσφύριξε στὸ αὐτί· ἢ ἡ μυθιοτρομηατικὴ: ἐψυθύρισε τι εἰς τὸ οὖς του καὶ ἀπῆλθε» ἐξ ἀνάγκης μεταβάλλονται: μου ἐψυθύρισε εἰς τὴν ὠμοπλάτη κ.τ.λ. Καὶ πολλὰ ἀκόμη φράσεις ἢ πράξεις ἠλλαζαν βεβαίως ὡς ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἀνατομικῆς διαφορᾶς.

2ον Κινητικὰ ὄργανα :

Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶνε πολὺπλοκα, ἐδράζοντα ὑπὸ τὰ φωνητικὰ· ἐπέχουν δὲ τόπον Νευρικοῦ συστήματος, διότι δίδουν τὰς κινήσεις εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος· τὸ βᾶδισμα, ἡ στάσις καὶ αἱ διαφοραὶ ἄλλαι κινήσεις πρὸς διαφόρους ἐργασίας, πρὸ πάντων οἰκιακᾶς, τελειῶς ἐκτελοῦνται δι' ἀπειραρίθμων ἰνῶν διακλαδιζομένων εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος.

3ον. Θερμοηλεκτρικὸν σύστημα :

Τὰ ὄργανα ταῦτα εὐρίσκονται ὀλίγον κατωτέρω εἰς τὴν κάτω κοιλίαν· εἶνε ἡ πηγὴ τῆς θερμότητος διαχρεομένης ἀπανταχοῦ τοῦ σώματος καὶ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ζωὴν της· ὁ συνήθης βαθμὸς θερμοκρ. εἶνε 27° P. Πρὸς τοῦτοις δὲ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ παραγάγουν ἠλεκτρικοὺς σπινθηρας, ὅταν ἐραστής τις π. χ. τολμήσῃ νὰ τὴν ἐγγίξῃ καὶ ἐπιχειρήσῃ νὰ βλάψῃ τὴν τιμὴν τοῦ συζύγου της "Ἐδισον" πᾶς λάτρις της πίπτει ἀμέσως κεραυνόπληκτος, ὅταν θελήσῃ νὰ προσθήσῃ εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἐκδηλώ-

τὴν πλατεῖαν.

Περίξ τῆς πλατείας ἄπειρον πλῆθος συνωστίζεται· ὅλοι δὲ οἱ περίξ λόφοι ἦσαν κατελιημένοι. Ἡ Α. Μεγαλειότης μετὰ τοῦ Μονογενοῦς ἦσαν ποποθετημένοι ἐπὶ θρόνων ἐντὸς αὐτοσχεδίου τινὸς παραπήγματος· προσεκάλεσε δὲ τὸν Σωκράτην καὶ ἀφοῦ τῷ ἐσύστησε ἐκ δευτέρου ἄκραν ἐχεμύθιαν τῷ εὐχέθη καλὸν κατευθῆδιον.

Ὁ Σωκράτης μόνος ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ ἀσπασθῇ τὰς χεῖρας τῶν Α. Α. Μεγαλειότητων καὶ ἀπεχωρίσθῃ λίαν συγκεκινημένος· ἐνηγαλίσθη ἀκολούθως τὸν "Ἅγιον Πέτρον καὶ τῷ ὑπεσχέθη νὰ τῷ φέρῃ μερικὰς ὀκάδας ἰχθύων τὰ ὅποια ὁ "Ἅγιος Πέτρος τῷ εἶχε παραγγεῖλει διὰ νὰ ἐνθυμηθῇ, ὡς ἔλεγε, τὴν παλαιάν του τέχνην.

Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθε μετὰ τοῦ "Ἀλκιβιάδου εἰς τὸ ἀερόστατον· ἐδόθη τὸ σημεῖον ὑπὸ τοῦ Παντοδυναμοῦ, καὶ ἐν μέσῳ βροντώδους καταπληκτικοῦ οὐρρα! τῶν Μακάρων ἐγένοντο ἄφαντοι εἰς τὸ χάος, τὰ πλήθη διελύθησαν βαθμηδὸν καὶ ἡ Α. Μεγαλειότης ἐν μεγαλοπρεπεῖ συνοδείᾳ Ἀγγέλων διηυθύνθη πρὸς τὰ "Ἀνάκτορα.

Μετὰ ἐννέα μῆνας ὁ Σωκράτης καὶ ὁ "Ἀλκιβιάδης ἐφθασαν εἰς τὴν Γῆν. Τί συνέβη εἰς τὸ διάστημα τοῦτο τοῦ χρόνου μόνον ὁ Jules Verne τὸ γνωρίζει· ὁ Σωκράτης μόνον ἀμυδρῶς ἐνθυμεῖτο ὅτι οἱ διαφοροὶ πλανῆται καὶ κομηταὶ ὡς σφαῖραι ἐσύριζον εἰς τὰ ὠτὰ του πλησίον διερχόμενοι.

(Ἀκολουθεῖ).

σεις του καὶ τινὰς χειραψίας· ὥστε τὸ μέτωπον τοῦ "Ἐδισον" δύναται νὰ ἀναπαύετκι ἡσύχως ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Κοινωνικὴ Φυσιολογία.

Ἡ "Ἡλέκτρα ἔχει πολλὰ προτερήματα φυσικὰ τε καὶ ἐπίτακτα· δύναται νὰ παίξῃ πιάνο· νὰ ὑποδέχεται τοὺς φίλους τοῦ συζύγου της, ἀνοίγουσα τὴν θύραν, χαιρετῶσα καὶ ὀδηγοῦσα αὐτοὺς εἰς τὸ σαλόνιον. Θελκτικώτατον μειδίωμα πάντοτε ὑπάρχει ἐπὶ τῶν ὠραίων χειλέων της· δύναται ἐπὶ πολλὰς ὥρας νὰ κρατῇ εὐάρεστον καὶ ποικίλην συνδιάλεξιν ὑπερτεροῦσα κατὰ τοῦτο πολὺ τὰς ὡς μηχαναὶ ἢ τύποι ὀμιλοῦσας κρεατίνους ὀμοφύλους της ἐν ὥρᾳ ἐπισκέψεων· τραγουδεῖ· πλύνει πιάτα· σιδερόνει· δὲν τρώγει ποτέ! δὲν ἀντιλέγει ποτέ· δὲν ἀντιπράττει· πάντοτε τοὺς τρυφερωτέρους λόγους λέγει πρὸς τὸν σύζυγόν της. Κάτσε, κάτσε· σήκω, σήκω· ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶνε τύπος τελείας γυναικός· τὸ δὲ ὕψιστον πλεονέκτημα εἶνε, ὅτι εἶνε ἀθάνατος!!

Τοιαύτην θεὰν ἐνυμφεύθη εἰς θνητὸς, ὁ "Ἐδισον"· μίᾳ φθερικᾶ δουλεύει νυχθημερόν καὶ πλάττει ὀλονὲν τοιαύτας σιδηρο-ἠλεκτρικὰς γυναικὰς· οἱ γάμοι τῶν συμπατριωτῶν του "Ἀμερικανῶν" διαδέχονται ὁ εἰς τὸν ἄλλον καθ' ἐκάστην καὶ πολλαπλασιάζονται. "Ἐσχηματίσθη μίᾳ Μετοχικῇ "Ἐταιρίᾳ ἢς αἱ μετοχαὶ ἐρθασαν εἰς τὸ μυθῶδες ποσὸν τοῦ ἐνὸς διλλιονίου φράγκων!!

Τὸ ὠραῖον φύλον ἐγκαταλειμπάνεται καὶ μακραίνεται ὀσημέραι· αἱ πτωχαὶ "Ἀμερικανίδες! "Ἀλλοίμονον ὅταν πλημμυρίσουν καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ "Ἡλεκτρογυναῖκες αὐταὶ τῆς "Ἀμερικῆς. Τί ἐφευρίσκουν αὐτοὶ οἱ "Ἀμερικανοί.

Ἡ "Ἀμερικὴ δὲν πρέπει νὰ ὀνομάζεται "Ἀμερικὴ, ἀλλὰ "Ἀνακάλυψις.

Βόρειος "Ἀνακάλυψις, καὶ Νότιος "Ἀνακάλυψις· αἱ "Ἡνωμέναι "Ἀνακαλύψεις, ἢ "Ἀνακαλυπτικὴ Δημοκρατία ἐπομένως· ἀφοῦ καὶ ἡ προυνσία της εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶνε μίᾳ ἀνακάλυψις! ὁ Κολόμβος εἶνε ὀβᾶϊτιος ὄλων τοῦ κακοῦ.

Κυριαί, ἐχανδακώθητε!

Ζήτω ὁ "Ἐδισον! Ζήτω ἡ "Ἡλέκτρα!! καὶ οἱ ἠλεκτρισμοί....

ΒΟΛΣΕΛΕΥ.

Τεργέστη — Ὀκτώβριος.

Τὸ παρελθὸν ἔτος διήρχετο ἐντεῦθεν ὁ "Ἀγγλος διπλωμάτης Γκῶσσον μεταβαίνων εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν πρὸς λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος· προχθὲς ὁ Βρετανὸς στρατηγὰτης Βολσελεύ διέβαινεν ἐντεῦθεν ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐκστρατείας.

Ἐκεῖνος πέρυσιν ἔλυσε τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα διὰ τῆς διπλωματικῆς γραφίδος, καὶ αὐτὸς ἔλυσεν ἐφέτος τὸ αἰγυπτιακὸν διὰ τῆς ἡρωικῆς του σπᾶτης. Ὁ διττός

οὗτος τρόπος τῆς λύσεως τῶν ζητημάτων μοι ἐνθυμίζει καὶ τρίτον τοῦ δημοφιλοῦς μας Παράσχου :

Εἶν' ὡς τὸ ξίφος φοβερὰ τοῦ ποιητοῦ ἡ Λύρα !

Ποῖαν ἄρα λύραν νὰ νοῆ ὁ ποιητής ;

Παράδοξον ἀληθῶς τὸ εἶδος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν οἵτινες ὀνομάζονται ἄγγλοι. Ἐὰν εἴχετε ἐνώπιόν σας τὴν πολῦτιμον δυάδα τοῦ Γκῶσσην καὶ τοῦ Βολσελεῦ, δὲν θὰ ἐδισταζετε νὰ περιζώσητε μὲ σπάθην τὸν διπλωμάτην, καὶ νὰ ἐγχειρίσητε γραφίδα εἰς τὸν ἥρωα τοῦ Τελέλ-Κε-βίρ !

Ὁ Γκῶσσην εἶναι πελώριος, ὅλα δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ του συμπληροῦσι πολεμικώτατον ἄνδρα· ὁ Βολσελεῦ τοῦναντίον εἶναι μικρόσωμος, οἱ δὲ χαρακτηριστεῖς αὐτοῦ προδίδουσιν ἡρεμωτάτην φύσιν ! αἰώνιον μειδίαμα πλανᾶται ἐπὶ τῶν χειλέων του, καὶ εἶναι γλυκύτατος ἀνὴρ, ὅμοιος τοῦ ἰδικοῦ μας γλυκύτατον, ὅστις ἠδύνατο νὰ προσαγορευθῆ καὶ Βολσελεῖ εἰρηνικός.

Ἄλλ' ἐν ᾧ, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων σὲ περιάγουσιν ἀμφοτέρω εἰς τοιαύτην πλάνην, σπεύδου νὰ σὲ ἐξαγάγωσιν αὐτῆς, εὐθὺς ὡς ἡ στιγμή τῆς ἐνεργείας παραστῆ, καὶ ἐκάτερος ταχθῆ εἰς τὴν θέσιν του. Καὶ τίς εἶδεν ἂν καὶ οἱ δύο δὲν χειρίζωνται μετ' ἴσης δεξιότητος τὸν κάλαμον καὶ τὴν σπάθην.

Τοιοῦτων παραδειγμάτων δὲν στερούμεθα καὶ ἡμεῖς, παλαιότερων καὶ συγχρόνων : οἱ πατέρες ἡμῶν σαφῶς ἐφράζουσι τοῦτο, λέγοντες

καὶ μὲ τὸ πένα ὄρε, καὶ μὲ τὸ πάλα :

Οἱ δὲ σύγχρονοι καὶ ἐμπραγματώως ἀπέδειξαν τὴν ἀγγλικὴν ταύτην ῥήτραν.

II

Ὅταν ἀκούετε Βολσελεῦ, τί νομίζετε ὅτι ἐγκρύπτεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτό; Ἐὰν, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Κρινέρη τῆς Ἑλλητικῆς ἐπαραστάσεως τοῦ κ. Ραγκαβῆ, ἐπεχειρεῖ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὀνόματός του, θὰ σᾶς εἴλεγε περίπου

*κάθε γραῖδρα καὶ βουρὸ, κάθε σπηλιὰ σοῦ λέει
τὸ ξακουσμένο ὄνομα τοῦ ἄγγλου Βολσελεῦ !...*

ἄλλ' ὁ ἄγγλος ἀντὶ τόσοσ κόπου θὰ ἐπροτίμα νὰ ροφήσῃ ἓνα κονιάκ, ἢ πρακτικώτερον, θὰ σοῦ ἐδίδεν ἓνα γρόθον, ἂν δὲν ἤρκειτο εἰς τὴν ξηρὰν ἐκστόμισιν τοῦ ὀνόματός του.

Ὅταν καὶ ἐγὼ ἤκουσα εἰκοσι καὶ ἓν τηλεβόλα ἀγγέλλοντα τὴν ἀφίξιν τοῦ Βρεττανοῦ στρατάρχου, ἔσπευσα νὰ ἴδω τὸ θηρίον αὐτό, εἰς τὴν θέαν τοῦ ὁποῖου τρέπονται εἰς φυγὴν, ὡς εἰς τὴν θέαν κορκοδείλου, χιλιάδες φελλᾶνων ! ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ φαντασία δημιουργεῖ τὰ ἰνδάλματα τῶν ἀντικειμένων, πρὶν ἔτι ὑποπέσωσιν εἰς τὰς αἰσθήσεις μας, ἐφανταζόμεν καὶ ἐγὼ τὸν Βολσελεῦ, πελώριον, ἀγριωπὸν, μὲ πηχυαῖον μύστακα, μὲ τέσσαρας σειρὰς ὀδόντων, μὲ κυκλωπεῖους ὀφθαλμούς, μὲ ῥώθυνας ἀνοιγοκλείοντας ὡς τὸ καθάρῳ ἄλογο τοῦ Βαλαωρίτου ! Τὸν ἐφανταζόμεν ἀκόμα περιβεβλημένον τὴν στολὴν του ὀλόχρυσον, καὶ φορτωμένον ἀπὸ παράσημα, ἀρχίζοντα ἀπὸ τὸν σταυρὸν τοῦ λαίμου καὶ καταλήγοντα εἰς τὴν ταϊνίαν καὶ περικνημίδας καὶ μάλιστα τοῦ ἀστραγάλου.

Τίποτε, φίλε μου, τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά ! ὁ Βολσελεῦ, ἐνδεδυμένος ἀπλούστατον ἀγγλικὸν κοστοῦμι, ἀπεβίβασθη εἰς τὴν προκυμαίναν διὰ μικρᾶς λέμβου καὶ θαλαμηγοῦ του, καὶ μικροῦ δεῖν νὰ παρέλθῃ ἀπαρατῆρητος εἰάν τινες τῶν ἄγγλων ἐδῶ δὲν τὸν ὑπεδέχοντο ἡσύχως ! — Ὡ ἀδελφε ! ἀνεφώνησα, αὐτὸς εἶνε ὁ Βολσελεῦ ; καὶ ὀλίγον ἐλείψε νὰ ὑψώσω τοὺς ὤμους περιφρονητικῶς ! ἀλλ' ὅταν τὸν ἠτένισα προσεκτικῶς, καὶ εἶδον τοὺς ὀφθαλμούς του γαλανοὺς, ἀλλὰ πλήρεις ζωῆς καὶ ἐκφράσεως, καὶ εἶδον τὸ ἐλαφρὸν ἐπὶ τῶν χειλέων του μειδίαμα, ὅπερ εἰς ψυχολόγον θὰ ἐχρησίμευεν ὡς τὸ κύριον γνώρισμα τοῦ συνειδήτος ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός του, ὅταν εἶδον ἀκόμη τὸ ἀνεπιτήδευτον ὕφος του, δυσεῦρετον καὶ εἰς δεκανέκ τοῦ ἰδικοῦ μας στρατοῦ, ὅταν εἶδον τὴν ἀπλότητά του, ἀλάνθαστον δείγμα τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος, καὶ ὅταν εἶδον τὴν συστολὴν του τὴν ὁποῖαν βλέπει τις μόνον εἰς ἀγνήν κόρην προκαλοῦσαν περὶ τὴν καλλονὴν τῆς κόσμον πολλῶν, καθὼς αὐτὸς περὶ τὸ εὐρωπαικὸν του ὄνομα, τότε δάκρυ γλυκεῖας συγνῆσεως ἀνέβλυσεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ παράδοξος πόθος κατέλαβε τὴν ψυχὴν μου νὰ ἀσπασθῶ τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον, καθὼς θὰ ἠσπαζόμην ἐρωμένην μου !

Καὶ ἐσκέφθην ὅτι τὰ παράσημα τοῦ Βολσελεῦ καὶ ἡ χρυσότευκτος στολή του καὶ ἡ σπάθη καὶ τὸ πολύκροτόν του κρύπτονται εἰς τὸ σεντοῦκί του, διὰ νὰ τὰ περιβληθῆ καὶ πάλιν, ἀλλὰ μόνον ὅταν σταθῆ κατ' ἀντικρυτῶν τηλεβόλων καὶ τῶν ἐχθρικών σφαιρῶν, αἵτινες θὰ σεβασθῶσι τὰ καταστόλιστα τοῦ στρατηγοῦ στήθη, καθὼς οἱ κεραυνοὶ καὶ αἱ καταιγίδες σέβονται τὸν κατάστρονον οὐρανόν !

Ἄλλὰ συγχρόνως πικραὶ ἄλλαι σκέψεις ἀνήλθον καὶ συνέσφιξαν τὸν νοῦν μου ὀδυνηρῶς ἐκ τῆς ἀναπολήσεως τῶν ἡμετέρων σπαθοφόρων καὶ παρασημοφόρων καὶ κρηνοφόρων καὶ τόσων ἄλλων φέρων, οἵτινες ἐκμυζῶσι τὸ ἀτυχεῖς ἑλληνικὸν ἔδαφος, χωρὶς νὰ παράγεται ἐξ αὐτοῦ, οὔτε εἰς Βολσελεῦ, οὔτε εἰς Σεῦμοῦρ !

Ὅλα τὰ γεγονότα, ἀπὸ Μακρῶν ἤδη χρόνων, εἰς πάντα φρόνιμον καὶ εὐσυνειδήτον, χρησιμεύουσιν ὡς τόσαι ἀφορμαὶ παρομοίαν λυπηρῶν σκέψεων, ἀλλ' ἐνῶ ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν οὐδὲν δύναται νὰ παραχθῆ καλόν, ἐνῶ ἀφ' ἡμῶν ἀπέπτη τὸ πρῶτουργόν πνεῦμα, δὲν ἀντιγράφομεν τοῦλάχιστον τὸν βίον τῶν καλλιτέρων μας, οὐδὲ μιμούμεθα τὰ ἀξία μιμήσεως ἀλλὰ . . . ἀφίνω τὴν συμπλήρωσιν εἰς τοὺς δημοσιολόγους τῶν ἐν Ἀθήναις Ἡμερησίων Νέων.

Δόκ.

ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΣ.

Μεταξὺ δύο δικηγόρων, ἐξερχομένων τοῦ Κακουργοδικεῖου.

Ὁ πελάτης τοῦ ἐνὸς ἠθωώθη.

— Ἀλήθεια τὸν ἔσπασες τὸν Εἰσαγγελέα μὲ τὴν δουλίαν σου . . . Ἀλλὰ τώρα ποῦ εἴμεθα οἱ δύο μας, δὲν νομίζεις ὅτι ὁ πελάτης σου ἦτο ἔνοχος ;

— Ἄκους ἔνοχος ; Πρώτης τάξεως κακούργος !